

THEATERKRANT

RECENSIE

DE GELAARDE POES RO THEATER

★★★★☆ JEUGDTHEATER
20 DECEMBER 2015 - ROTTERDAMSE SCHOUWBURG - SPEELLIJST

FEESTELIJKE MALLEMOLEN ROND VILEINE KAT

Door Mieke Zijlmans gepubliceerd 21 december 2015

'Het gaat er in het leven niet om wát je bent, maar om wat de mensen dénken dat je bent', aldus *De gelaarsde poes* in de gelijknamige familievoorstelling van het Ro Theater. In dit verhaal doet vrijwel iedereen zich anders voor dan hij is: uit winstbejag, om samen te kunnen zijn met een Grote Liefde, om aan werk te komen. Hoewel het motto van de voorstelling luidt 'Vaar nooit onder valse vlag', is dat precies wat bijna iedereen doet. Schrijver Duyns gaat voor deze voorstelling aan de haal met het sprookje *De gelaarsde kat*. In een feestelijke mallemolens van decors, kostuums, liedjes en driedubbelrollen denderd de voorstelling tweeënehalf uur over het publiek heen.

Het Ro Theater in Rotterdam lanceert jaarlijks in de week voor Kerstmis een familievoorstelling. Doorgaans wordt het stuk geschreven door Don Duyns en geregisseerd door Pieter Kramer. Die voorstellingen hebben inmiddels een zekere reputatie omdat ze zowel voor kinderen als voor hun ouders verknelijk zijn. Nu en dan zit er een minder goed gelukt exemplaar tussen. Maar meestal zijn ze grappig en soms zelfs buitengewoon sterk. *De gelaarsde poes* hoort tot de laatste categorie.

Schrijver Duyns gebruikt het sprookje dat vooral bekend is in de versie van Charles Perrault (1628-1703). *De gelaarsde kat* is het verhaal van de jongste van drie molenaarszonen. Bij de dood van zijn vader erft hij enkel de kat. Maar dat beest is razend slim en krijgt het door een aaneenschakeling van onwaarschijnlijke trucs, leugens en bedreigingen voor elkaar zijn meester rijk en gelukkig te maken. Opvallend is dat dit verhaal van oorsprong al vol list en bedrog zit: die kat fantaseert en liegt alles aan elkaar om zijn baasje op een hoger plan te tillen.

Dat is koren op de molen van Duyns en Kramer, die de onwaarschijnlijke plot extra dik aanzetten. *De gelaarsde poes* vanaf het eerste moment een vrolijke, geestige, goed geacteerd voorstelling, beeldschoon vormgegeven en door regisseur Kramer voorzien van een stortvloed aan komische ingrepen. De molenaar is nog geen minuut dood, of de erfenis wordt verdeeld, de molenaarsvrouw de deur uitgeschopt en de jongste zoon weggestuurd met zijn kat in zijn kielzog. Al snel wordt de kat betoverd zodat hij kan praten, zich een chic pak en stoere laarzen kan laten aanmeten en aan het werk kan gaan, ook al gelooft baasje Jaap niet in de belofte van Poes.

De gelaarsde poes is een achtbaan van locaties en personages. Decors bestaan deels uit geprinte prenten uit idyllische oude boeken, met daar overheen doeken en nog meer wanden. Achterwanden kunnen in- en uitklappen, komen uit de nok van het theater of uit coulissen. Op muziek van vooral Michael Jackson volgen liedjes en dansjes elkaar in hoog tempo op. Vrijwel alle acteurs spelen meerdere rollen, het moet achter de schermen een heksenketel zijn van spelers die pakken uitgooien om in een volgend kostuum weer op te komen.

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELEN

- [Woef side story \(8+\)](#)
- [De zere neus van Bergerac](#)
- [Ro Theater kiest voor nieuw repertoire](#)
- [Woef Side Story beste kleine musical](#)

TAGS

[Ro Theater](#), [Dick van den Toorn](#), [Maarten Heijmans](#), [Don Duyns](#), [Pieter Kramer](#), [Arjan Ederveen](#), [Alex Klaasen](#), [Bart Rijnink](#), [De Gelaarsde Poes](#), [familievoorstelling](#)

We moeten een aantal van de vroegere familievoorstellingacteuren missen, zoals Sylvia Poorta, Jack Wouterse en Gijs Naber. En tijdens de eerste speelmaand is de beloofde Poes Maarten Heijmans vervangen door Bart Rijnink, omdat Heijmans bij een ongeluk geblesseerd is geraakt. Maar Rijnink is een waardige vervanger, hij zet een scherpe, vileine en swingende Poes neer.

Alex Klaasen is sterk als onder andere de mensenetende reus. Die speelt hij kwetsbaar en zeurend als een verwend kind, torenhoog staand op stelten. Aan Arjan Ederveen zijn de kattige molenaarsweduwe en de arrogante bodyguard James Blond wel toevertrouwd. Tom van Kalmthout speelt molenaarszoon Jaap tamelijk braaf en onopvallend. Enige vrouw op het toneel is Keja Klaasje Kwestro als het opstandige, tamelijk hysterische prinsesje Wendy. Alle andere vrouwenrollen worden in travestie gespeeld door mannen.

Ster van de show is echter Dick van den Toorn in een handvol rollen die hij allemaal naar een hoger plan tilt door een combinatie van perfecte timing en mimiek, stemgebruik en een onnavolgbare lichaamstaal. Acht basisschoolkinderen in diverse rollen vervolmaken het ensemble.

Zoals in de Ro-familievoorstellingen vaker het geval is, hangt ook deze keer de plot als los zand aan elkaar. Er zitten overbodige uitweidingen in. Zo is er een hoerige kat (gespeeld door Alex Klaasen) in een nachtclub die spreekt met het accent van Koningin Máxima, erbij verzonnen om de gelaarsde Poes van een partner te voorzien. Bodyguard James Blond heeft zijn eigen entourage, sores en zwaktes. Al met al duurt het geheel zo echt te lang, het had allemaal wat korter gekund.

Dat vinden de kinderen in de zaal echter niet, die kan deze aaneenschakeling van onwaarschijnlijkheden en briljante regievondsten niet lang genoeg duren. Het Ro Theater haalt met deze *Gelaarsde poes* zijn eigen standaard voor familievoorstellingen met gemak.

Foto: Leo van Velzen

[Print deze recensie](#)

Reacties

0 reacties

0 reacties

Sorteren op [Oudste](#)

Voeg een reactie toe...

[Facebook Comments Plugin](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.